మర్డర్

జ్యోత్స్నా ఇలియాస్

సిటీ క్రైమ్ బ్రాంచ్‌లో ఇంటరాగేషన్ రూంలో-రాత్రి 11-30 దాటింది. ఇన్‌స్పెక్టర్ సుదర్శన్ మధ్యాహ్నం మూడు గంటలనుంచీ ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాడు. రామశర్మ ఏ ప్రశ్నకీ తొణకకుండా ఓపిగ్గా సమాధానం చెబుతున్నాడు. రేపు పొద్దున్న 11 గంటలకి రామశర్మని కోర్టులో హాజరుపర్చాలి. ప్రాసిక్యూషన్ కేసు బలంగా తయారు చేయలేకపోతే రామశర్మని విడుదల చేయవచ్చు-లేదా జ్యూడిషియల్ కస్టడీలో పెట్టవచ్చు. జ్యూడిషియల్ కస్టడీలో పెడ్తే ఇక రామశర్మనుంచి నిజం కక్కించడం అసలు సాధ్యంకాదు.

అందుకే, ఫ్లాస్కులోంచి కాఫీ పోసుకుని, నెమ్మదిగా సిప్ చేస్తూ, మరోసారి తన పని ప్రారంభించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ సుదర్శన్

"మిస్టర్ రామశర్మా మరోసారి ఆలోచించుకోండి. కోర్టులో మీ నేరం నిరూపించడానికి మాదగ్గర కావలసినన్ని ఆధారాలున్నాయి మీరు నేరం ఒప్పేసుకుని, మాతో సహకరిస్తే మీ శిక్ష తగ్గవచ్చు"

రామశర్మకి 35 లేదా 40 సంవత్సరాలుండవచ్చు సన్నగా, పొడుగ్గా వుంటాడు. స్ఫురద్రూపి. ఇన్‌స్పెక్టర్ ఎదురుగా కూర్చున్న అతని మొహంలో

ఎటువంటి భావమూ లేదు. నుదటిమీది నుంచి చెమటలు కారుతున్నాయి; జుట్టు రేగిపోయి వుంది. అయితే అది కేవలం అలసటవల్ల. అతనిస్తున్న సమాధానాల్లో భయంగానీ, ఆందోళనగానీ లేదు. ఒక్కొక్క మాట తూచి తూచి మాట్లాడు తున్నాడు.

"సారీ ఇన్‌స్పెక్టర్, నేను మీతో సహకరించడానికే ప్రయత్నిస్తున్నాను. కానీ మీరు అర్థం పర్థం లేని ప్రశ్నలు వేసి నేను చెయ్యని నేరాన్ని చేసినట్టు ఒప్పుకోమంటున్నారు. కేవలం ఒక అమ్మాయి చెప్పిన మాటలు నమ్మి నన్నిలా నిర్బంధించడం అన్యాయం. మీరు ఎన్ని ప్రశ్నలు వేసి వేధించినా నా సమాధానం ఒక్కటే...."

ఇన్‌స్పెక్టరు అతన్ని వాక్యం పూర్తి చెయ్యనివ్వలేదు.

"అయితే మీ పక్కింట్లో వుండే డాక్టర్ సుందరి చెప్పిందంతా అబద్ధ మంటారు-మొన్నరాత్రి ఆమె విన్నదీ, చూసినదీ అంతా ఆమె ఊహ అంటారు?"

"కావచ్చు"

"డాక్టర్ సుందరి చాలా బిజీ డాక్టర్. మీమీద ఆమె ఇలాంటి ఘోరమైన అభాండం ఎందుకు వేస్తుంది?"

"నేను డాక్టర్ సుందరి గురించి ఏమీ మాట్లాడదల్చుకోలేదు. ఆవిడ నా గురించి ఇలా ఎందుకు రిపోర్టు చేసిందో నాకు కొంతవరకూ తెలుసుననుకోండి-అయినా అది నేనిప్పుడు చెప్పను. నేను చెప్పినా మీరు నమ్మరు"

"చెప్పి చూడండి - నమ్ముతానేమో! మీకూ, డాక్టర్ సుందరికీ శతృత్వం వుందంటారేమిటి?"-వెటకారం చేస్తూ అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"లేదు. పైగా మేము ఫ్యామిలీ ఫ్రెండ్స్ కూడాను. ఆవిడ తరచూ మా ఇంటికి వస్తూవుంటుంది. ఆడివాళ్ళో క్లినిక్ తెరవదు కాబట్టి పేక ఆడడానికి మా ఇంటికి తప్పనిసరిగా వస్తుంది"

రామశర్మ కొంచెం రిలాక్స్‌డ్‌గా సమాధానం ఇస్తున్నట్టు అనిపించింది ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి. ఈ మూడ్‌లోనే వుంచి, అతన్నుంచి నిజం రాబట్టాలి. సానుభూతి చూపిస్తూ మాట్లాడితే ఏమైనా చెప్తాడేమో,

"మరి అంత క్లోజ్ ఫ్రెండ్ ఇలా ఎందుకు రిపోర్టు చేసిందో?" రామశర్మ సూటిగా ఇన్‌స్పెక్టర్ కళ్ళల్లోకి చూశాడు. కానేవు ఏం మాట్లాడలేదు.

"షి ఈజ్ ఎ సెక్స్ కేస్"-అన్నాడు నెమ్మదిగా.

"వాట్-నేను నమ్మను"

రామశర్మ ఏమీ మాట్లాడలేదు. నాకు తెలుసు మీరు నమ్మరని అన్నట్టు చిన్నగా నవ్వాడు.

"సరే మీరన్నట్టు డాక్టర్ సుందరి సెక్స్ కేస్ అనే అనుకుందాం. అందుకే ఆవిడ జరగనిది జరిగినట్టు ఊహించుకుని పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చిందని మీ అభిప్రాయం కావచ్చు?"

అవునన్నట్టు తల వూపాడు రామశర్మ.

"అయితే మరి మిగతావాళ్ళ సంగతేమిటి?"

"మిగతావాళ్ళా? ఎవరూ? కాప్టన్ రణధీర్, ఆయన సతీమణి-వాళ్ళేగా-వాళ్ళు విన్నామన్న ఆ అరుపులు నేనూ విన్నానని చెప్పానుగా. మా ఇళ్ళ వెనక

వున్న గుడిసెల్లో ఓ రిక్షావాడు తాగివచ్చి తన పెళ్ళాన్ని బాదుతూవుంటాడు. ఆ అరుపులు అవే కావచ్చు. నా మాటలు మీరు పూర్తిగా వినకుండా ఎందుకు నా మీద ఇలాంటి ఆరోపణలు చేస్తున్నారో నాకు తెలీడంలేదు ఇన్‌స్పెక్టర్. పైగా నేను ఇచ్చిన రిపోర్టుసంగతె మీరు అసలు ప్రస్తావించడంలేదు. సినిమాకని వెళ్ళిన నా భార్య తిరిగి ఇంటికి రాలేదనీ, నా మనస్సు ఏదో కీడును శంకిస్తోందనీ, వెంటనే ఇన్‌వెస్టిగేషన్ చెయ్యమనీ నిన్న నేను కాచిగూడా పోలీసు స్టేషన్లో రిపోర్టు ఇచ్చాను. ఆ రిపోర్టు పట్టించుకోవడం అటుంచి నేనే సావిత్రిని...."

ఇన్‌స్పెక్టర్ సుదర్శన్ బలంగా బల్ల మీద గద్దాడు.

"అవును మిస్టర్ రామశర్మా. మొన్న రాత్రి మీ భార్యను చంపారు. చంపి, ఆమె శవాన్ని ఎక్కడో దాచేశారు. ఈ విషయం పోలీసులకి ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తెలియక పోదు. అందుకే చాలా తెలివిగా మమ్మల్ని తప్పుదారి పట్టిద్దామని మీ భార్య కనిపించడంలేదని రిపోర్టిచ్చారు. మొన్నరాత్రి మీ ఇంట్లో ఆ చావుకేక ఎవరూ వినకుండా వుంటే, ముఖ్యంగా డాక్టర్ సుందరి ఎఫ్. ఐ. ఆర్. లేక పోతే, మీ మాటలు మేము నమ్మేవాళ్ళమే. "యూ ఆర్ ఎ కోల్ బ్లడెడ్ మర్డరర్"

రామశర్మ మొహంలో క్షణం సేపు వికృతమైన కోపం కనబడి అంతలో మాయమైంది. మళ్ళీరామశర్మ మొహంలో మునుపటిలాగే ఎటువంటి భావమూలేదు.

"యూ ఆర్ ధరోలీ ఇన్ సల్టింగ్ మీ. ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్న నా భార్యని నేను చంపానని మీరంటున్నారు మీరు పేర్కొంటున్న సాక్ష్యాలూ ఆధారాలూ ఎంతనిల్లిగా [illegible]యో మీకే తెలుస్తుంది లెండి"

"ఎలా తెలుస్తుందంటారు"-వ్యంగంగా అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"నా భార్య సావిత్రి తిరిగివచ్చినపుడు"

ఇన్‌స్పెక్టర్ నవ్వాడు

"చని పోయిన వాళ్ళు తిరిగి రారు మిస్టర్. అమ్ ష్యూర్ దట్ యూ హావ్ కిల్డ్ హర్. ఇవ్వాళో రేపో ఆమె శవం మాకు దొరకక్క పోదు. అప్పుడు మీ నేర బుజువవుతుంది-"

రామశర్మ రియాక్షన్ కోసం ఇన్‌స్పెక్టర్ సుదర్శన్ ఎదురు చూశాడు. కానీ, అతను తన చేతికేసి పరిశీలనగా చూస్తూ, పరధ్యాన్నంగా కూర్చున్నాడు- గదిలో గడియారం చప్పుడు మినహా, అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది, అంతలో గది తలుపు మీద ఎవరో నెమ్మదిగా తట్టారు. ఇన్‌స్పెక్టర్ చికాగ్గా మొహం పెట్టుకుని బయటికి వెళ్ళాడు. ఐదునిమిషాలు రామశర్మ ఇంటరాగేషన్ రూమ్‌లో ఒంటరిగా కూర్చున్నాడు. ఇన్‌స్పెక్టర్ తిరిగి వచ్చాడు అతని మొహంలో ఇప్పుడు చికాకు అగుపడటంలేదు. ఎంతో హుషారుగా వున్నాడు.

"మొన్న సాయంత్రం మీ భార్య ఇట్లొంచి బయల్దేరి నప్పటి నుంచీ నిన్న మధ్యాహ్నం వరకూ మీరు ఎక్కడికీ వెళ్ళ లేదన్నారు కదూ?"

"ఆ ...అవును...." మొదటి సారిగా, రామశర్మ తడబడ్డాడు.

"మొన్నరాత్రి 11.20 ॥లకు మీరు

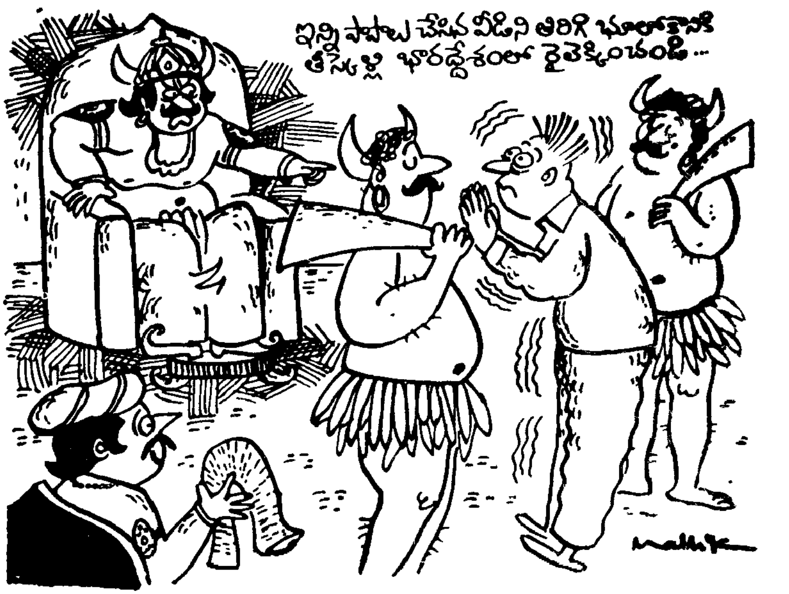

కారులో బయటికి వెళ్లారు. అవునా?"

"లేదే"

"ఇంక మీనటన చాలించండి మిస్టర్ రామశర్మా! ఇప్పుడే నాకందిన సమాచారం ప్రకారం, మీరు మాతో చెప్పిందంతా అబద్ధమని తెలిసి పోయింది. మొన్న రాత్రి 11. 30ని॥లకు-అంటే మీ ఇంట్లోనే చావుకేక వినిపించిన 15ని షాలకు మీరు కారుస్టార్టు చేసుకుని ఎక్కడికో వెళ్లారని డాక్టర్ సుందరి తన స్టేట్మెంటులో చెప్పారు, అది అబద్ధమని మీకు చెప్పారు. కానీ అది సెంట్ పర్సెంట్ కరెక్టని తెలిసింది. మీరు ఇంటినుంచి తిన్నగా పెట్రోల్ బంకి వెళ్ళారు-పెట్రోలు పోయించుకున్నాడు పెట్రోల్ పోసే కుర్రాడు మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టాడు టాంకులో 10లీటర్లు పెట్రోలుపోయించుకుని మీరుఎటో వెళ్లారు-ఇప్పుడైనా ఒప్పుకుంటారా?"

కాస్సేపు రామశర్మ మౌనంగా కూర్చున్నాడు. ఏం మాట్లాడలేదు.

క్రమంగా అతని ధోరణి మారిపోయింది.

"సారీ ఇన్స్పెక్టర్"-ఎంతో బాధ పడుతున్నట్టుగా అన్నాడు.

"డాక్టర్ సుందరి మాటలన్నిటినీ కాదనడమే మంచిదనిపించి అలా అన్నాను. ఇదొక్కటే నేను చెప్పిన అబద్ధం-బియ్యట్లీ ఇన్స్పెక్టర్ మీరే నన్ని గొడవల్లోంచి బయటకు పడెయ్యాలి. నేను సావిత్రిని చంపలేదు. తనేదో గొడవల్లో ఇరుక్కుందేమోనని మొన్న రాత్రి మీరు చెప్పిన టైముకి నేను బయటికి వెళ్ళినమాట నిజమే-పెట్రోలు పోయించు

కుని ఎటు వెళ్ళాలో అర్థంకాక, ఆబిడ్స్ వరకూ ఒక రౌండ్ వెళ్ళి. తిరిగి వచ్చే శాను ఇంటికి వచ్చి, సావిత్రి ఆచూకీ తెలుసుకోడానికి తన ఫ్రెండ్ విజయ ఇంటికి ఫోన్ చేశాను కావలిస్తే, మీరు విషయం ఆమెని అడిగి తెల్సుకోవచ్చు ఆతరువాత నేనెక్కడికీ కదల్లేదు నన్ను నమ్మండి ప్లీజ్"

ఇన్‌స్పెక్టర్ సుదర్శన్ రామశర్మ వైపు కరిసంగా చూస్తున్నాడు.

"ఒక అబద్ధాని కప్పి పుచ్చడం కోసం మరో అబద్ధం-? మీరు చాలా తెలివైన వారే కావచ్చు రామశర్మా -కానీ-, పోలీస్ డిపార్టుమెంట్‌ని మాత్రం బోల్తా కొట్టించలేరు-మీరుకార్లో కేవలం ఆబిడ్స్ వరకే వెళ్ళి వచ్చేశానంటున్నారు-కానీఅది కూడా పచ్చి అబద్ధమే- అంబాసిడర్ కారులో ఆబిడ్స్ వెళ్ళి రావడానికి పది లీటర్ల పెట్రోల్ అవసరమైందా?

"మీరంటోంది ఏమిటి ఇన్‌స్పెక్టర్?" అయోమయంగా మొహం పెట్టాడు రామశర్మ.

"మిస్టర్ రామశర్మా! ఇప్పుడే మా స్టాఫ్ వెళ్ళి మీ కారు చెక్‌చేసి వచ్చారు. మీ టాంకులో పెట్రోల్‌లేదు. అంటే మీరు ఇంటినుంచి దాదాపు 35 కిలో మీటర్లయినా వెళ్ళివచ్చి వుండాలి చెప్పండి ఎక్కడికి వెళ్ళారు"?

"నిజం ఇన్‌స్పెక్టర్, నేనెక్కడికీ వెళ్ళలేదు. నేను నిజంగా ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు."

"ఇక మీరు నిజం ఒప్పేసుకోండి రామశర్మా! మీచేత నిజం కక్కించడం మాకు కష్టమైనపనికాదు. నేను మీ స్టేట్‌మెంట్ తీసుకోలేకపోతే, ఇన్‌స్పెక్టర్ రావ్ మీ ఇంటరాగేషన్ చేస్తారు. నా పద్ధతులకూ ఆయన పద్ధతులకూ చాలాతేడా వుంది. హి యూజెస్ థర్డ్ డిగ్రీ."

రామశర్మ స్థంభించిపోయాడు.

"ఇన్‌స్పెక్టర్....నా మీద థర్డ్‌డిగ్రీ ఉపయోగిస్తారా? అదిచట్టవిరుద్ధం. నన్ను దావబాది, నేను చేయని నేరాన్ని నన్ను ఒప్పుకోమంటారా?"

"మీలాంటి నరస్తుల విషయంలో ఒక్కసారి అదే సరిఅయిన మార్గం. ఇకనైనా బెట్టుచేయక, నిజం చెప్పేయండి. మీ భార్యశవం ఎక్కడ దాచారు?"

"ఇన్‌స్పెక్టర్ దాదాపు ఆరేడు గంటల్నుంచీ ఈ ప్రశ్న మీరు కొన్ని వందల సార్లన్నా అడిగివుంటారు. నేను మిమ్మల్నొక ప్రశ్న అడగవచ్చా?" ఇన్‌స్పెక్టర్ సుదర్శన్ తమాషాగా నవ్వాడు.

"మా పోలీసు వాళ్ళకు ప్రశ్నలు వేయడమే తెలుసు. కానివ్వండి-మీప్రశ్న ఏమిటో అడగండి- విందాం!!

"నేను నా భార్యని చంపాననీ, తన శవాన్ని ఎక్కడో దాచేశాననీ మీరు అనుకుంటున్నారు. ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్న నాభార్యని నేనెందుకు చంపుతాను ఇన్‌స్పెక్టర్? మీ పోలీసు డిపార్ట్‌మెంట్ వాళ్ళు అన్నిటికంటే ముందు నేరానికి వెనుక కారణంకోసం వెదుకుతారని విన్నాను- అదే మోటివ్ బిహైండ్ ద క్రైమ్ మరి నేను సావిత్రిని ఎందుకు చంపుతాను? ప్లీజ్ ఇన్‌స్పెక్టర్, నన్ను వెళ్ళనివ్వండి-దయచేసి నా భార్య ఎక్కడుందో కనుక్కోండి. తనేదో ఆపదలో చిక్కుకుని వుంటుంది.

"స్టాపిట్ ఐసే-మీ మోటివ్ గురించి మా కెటువంటి సందేహం లేదు. ఆమాట కాస్తే, మీరు మా కార [illegible] ఎక్కడో-పాతిపెట్టారన్న [illegible] ఎటువంటి అనుమానంలేదు. మా దగ్గర అన్ని ఆధారాలున్నాయి. అయినా మీరు అడుగుతున్నారు కాబట్టి చెప్తున్నాను— మీరు మీ భార్యని ఆస్తికోసం చంపారు" ఇన్స్పెక్టర్ సుదర్శన్ మధ్యలో ఆపేసాడు. తనమాటలు వింటున్న రామశర్మ మళ్ళీ రిలాక్స్ అయిపోయాడు. ఇది ఇన్స్పెక్టర్కి అర్థం కాలేదు. తను ఎక్కడో పొరబడుతున్నాడేమో రామ శర్మ మొహంలో మళ్ళీ అదే నిర్భయం ఎందుకు?

"యూ ఆర్ రాంగ్ ఇన్స్పెక్టర్. సావిత్రి చావువల్లనాకు ఎటువంటి లాభం వుండదు".

ఎక్కడో ఏదో పొరపాటు జరిగింది. రామశర్మ నేరం చేయలేదేమో నన్నఅనుమానం ఇన్స్పెక్టరుకి లేదు. పోతే రామ శర్మ ధోరణి తను. లోగడచూసిన నేరస్తుల ధోరణికి భిన్నంగావుంది అతను తనలో ఏదో ఆట ఆడుకుంటున్నాడేమో ననిపిస్తోంది- ఏమిటాఆట?....మోటివ్... మోటివ్... దాంట్లోనే వుంది తన కరం కానిదేదో....అయినా రామ శర్మ నేరస్థుడు....అందులో సందేహం లేదు

"ఐయామ్ నాట్ రాంగ్....సావిత్రి గారి ఆస్తి కొన్ని లక్షలు విలువచేస్తుంది. అది మీ అబ్బాయికి చెందాలని ఆవిడ వీలునామా రాసింది ఈ విషయం మీకు తెలుసు. అయితే మీ అబ్బాయి మెంటల్లీ రిటార్డెడ్ చిల్డ్రన్స్స్కూల్లో వున్నాడు. మీరు మీఅబ్బాయికి గార్డియన్మాత్రమే. నిజమే-అయితే మానసికంగా ఎదగని

పిల్లవాడి పేర ఆస్తిరాసినా, పవర్ ఆఫ్ ఆటార్నీ మీ పేరనే ఉందిగా - అంటే ఆస్తి విక్రయించే హక్కు కూడా మీకుం దన్నమాట - సావిత్రిగారి మరణంవల్ల ఎవరికైనా లాభం వస్తుందంటే అది కేవలం మీకే-....ఓ. కే....ఈ విష యాలన్ని రేపు కోర్టులో చూసుకోవచ్చు. మాకు నావలసిందల్లా మీ స్టేట్ మెంట్.... ఇంతవరకూ మీరు ఒప్పుకున్నమాటలూ. మా దగ్గరున్న సాక్ష్యాలూ చాలు, మీరు నేరస్తులని ఋజువు చెయ్యడానికి.

"ఇన్‌స్పెక్టర్ .. నేను ఇంత వరకూ చెప్పినదంతా స్టేట్‌మెంట్‌లా ఇవ్వమంటే తప్పకుండా రాసి సంతకం చేస్తాను" అయితే ఈ స్టేట్‌మెంట్ మీద సంతకం పెట్టేముందు మా ఎడ్వకేట్‌ని ఒకసారి సంప్రదించవచ్చా?"

"ఎవరూ మీ అడ్వకేట్?" అనుమా నంగా అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్

"రంగారావుగారు" అన్నాడు రామ శర్మ.

2

అడ్వొకేట్ రంగారావు చాలా సీని యర్ అడ్వొకేట్. క్రిమినల్ కేసుల్లో ఆయనను మించిన అడ్వొకేట్ లేడనేది అందరూ ఒప్పుకొనే విషయం. పోలీస్ కంట్రోల్ రూంనుండే రామశర్మ ఆయ నతో ఫోన్లో ఏదో మట్లాడాడు, రెండవ రోజు రామశర్మని కోర్టులో హాజరుపరచి నపుడు చిటికెలొ మీద అతడ్ని జామీను మీద విడిపించాడు-సరి అయిన ఆధా రాలు లేనిదే ముఖ్యంగా శవం దొరక నంత వరకూ హత్య జరిగిందడానికి ఎటువంటి నిదర్శనమూ లేదనీ, అంత వరకూ ఎవరినీ నిందించడానికి వీల్లేదనీ ఆయన వాదించాడు.

ఆ తరువాత కోర్టులో దాదాపు నెల రోజులు కేసు కొన సాగింది. ఆ నెల రోజుల్లో రామశర్మ వార్తా పత్రికల్లో సావిత్రి ఫోటో ప్రచురించి, ఆచూకి తెలి పిన వారికి పదివేల రూపాయల బహు మానమిస్తానని ప్రకటించాడు. మరోవైపు పోలీసులు సావిత్రి శవం కోసం రామ శర్మ బంగాళా ఆవరణలో, ఊరి పొలి మేరల్లో గాలించి, విఫలు అయ్యారు. సావిత్రి ఎక్కడికి పోయిందో, ఏమైందో ఎవ్వరూ చెప్పలేక పోతున్నారు.

కేసు విచారణకి వచ్చింది. కేప్టెన్ రణధీర్ కోర్టులో సాక్ష్యం ఇచ్చాడు. రంగారావు క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేసిం తర్వాత తను ఆరోజు నిన్న చావు కేక రామశర్మ ఇంటినుంచే వచ్చిందో లేదో ఖచ్చితంగా చెప్పలేనని ఒప్పుకున్నాడు.

తన క్లయింట్ రామశర్మ ఆ రోజు రాత్రి పెట్రోలు పోయించుకున్నమాట వాస్తవమే కానీ అతను ఎంతో దూరం వెళ్ళలేదని రంగారావు వాదించాడు. అయితే పెట్రోల్ టాంకు ఖాళీగా వుంట డానికి కారణం ఫ్యూయల్ పంపు ఓవర్ ఫ్లో కావడమేననీ, పోలీస్ కస్టడీలో ఉన్న కారుని మరోసారి పరిశీలించవచ్చునని ఎంతో నేర్పుతో వాదించాడు.

రంగారావు కేసు పట్టాడేగానీ,దానికి ఎదురుండదు అందుకే కోర్టులో కేసు విచారణకి వచ్చినపుడల్లా జూనియర్ అడ్వొకేట్లతో కోర్టు హాలుకిక్కిరిసిపోయేది.

పోలీసు కేసు బలం కోల్పోతోంది. సావిత్రి ఆచూకి ఇంకా తెలియలేదు. పోలీ

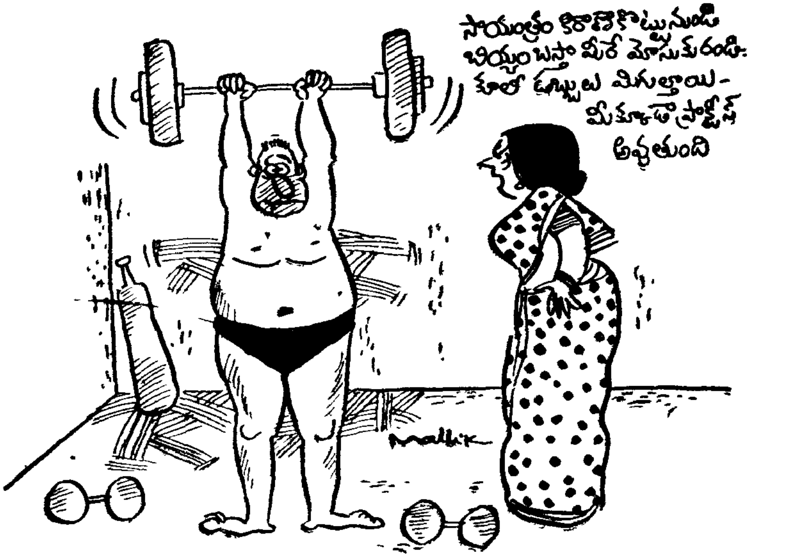

నులు ఆశించినట్టు హత్య జరిగినట్టు మరే ఆధారమూ దొరకలేదు.

డాక్టర్ సుందరి పేరుకు తగ్గట్టు అందంగా వుంటుంది కోర్టులో తన సాక్ష్యం విన్నప్పుడు కోర్టుహాలు నిండిపోయేది. తను విన్నదీ, చూసినదీ వివరంగా కోర్టులో చెప్పింది రామశర్మకి సావిత్రికి తరచు మనస్పర్థలు వస్తుండేవనీ, ఈ విషయం సావిత్రి తనతో చెప్పేదనీ 'నన్ను ఆయన చంపినా చంపేస్తాడు' అని ఒకరోజు సావిత్రి తన ఇంటికొచ్చి బాధపడిందనీ చెప్పింది ఆ రాత్రి 11.30నిముషాలకి రామశర్మ ఇంట్లోంచి ఏవో అరుపులు వినబడి తను బాల్కనీలో వచ్చి నిలబడిందనీ, సావిత్రి చివరిసారిగా అరవడం కూడా తను స్పష్టంగా విన్నాననీ అంది సుందరి. ఆ తరువాత రామశర్మ గారాజ్‌నుండి కారు బయటికి తీసి, డిక్కీ తెరిచిపెట్టి మళ్ళీ ఇంట్లోకి వెళ్ళాడనీ, తెల్లటి దుప్పటిలో ఒక శరీరాన్ని భుజంమీద మోసుకొచ్చి డిక్కీలో వేశాడనీ, ఇదంతా చీకట్లో తను అస్పష్టంగా గమనించాననీ వివరించింది.

అడ్వొకేట్ రంగారావ్ డాక్టర్ సుందరిచే ఎలా క్రాసు ఎగ్జామిన్ చేస్తాడోనని అందరూ ఆత్రుతతో ఎదురు చూశారు. కానీ రంగారవు ఆవిడని ఏవో ఒకటి రెండు ప్రశ్నలడిగి వదిలి పెట్టేశాడు. కోర్టులో ఎవరికీ దీని అంతరార్థం బోధపడలేదు.

ఆ మర్నాడు తన ఏకైక సాక్ష్యాన్ని ప్రవేశ పెట్టాడు-సైకియాట్రిస్ట్ మదన్మోహన్!

డాక్టర్‌సుందరి తన పేషెంటనీ, తన దగ్గర సైకో థెరపీ కోసం దాదాపు నెల రోజులుగా వస్తోందనీ, ఆవిడది కలత

నిద్రలేని రాత్రుళ్ళు ఆవిడ ఏవేవో ఊహిస్తూ కూర్చుంటుందనీ, ఆవిడమనో వ్యాధిని 'సింపుల్ స్కిజో ఫ్రెనియా' అంటారనీ ఆయన తన సాక్ష్యంలో చెప్పారు. ఆవిడ ఊహించే దానికీ, వాస్తవానికీ తేడా ఈ మధ్య గుర్తించడంలేదని కూడా ఆయన స్పష్టం చేశాడు.

డాక్టర్ సుందరి చేసిన ఆరోపణలు రంగారావు కోర్టులో మరోసారి చదివి వినిపించి, ఇది కూడా డాక్టర్ సుందరి మనోవ్యాధి ప్రతిఫలమే కావచ్చు కదా అని ప్రశ్నిస్తే సైకియాట్రిస్ట్ మదన్మోహన్ ఒప్పుకున్నాడు.

రెండు నెలలు తిరక్కుండానే, బెనిఫిట్ ఆఫ్ డవుట్ మీద రామశర్మ పైవున్న కేసు ఉపసంహరించుకోబడింది.

3

బొంబాయి ఎయిర్ పోర్టు దగ్గర సెంటూర్ హోటల్ ముందు టాక్సీ వచ్చి ఆగింది. రామశర్మ చకచకా రిసెప్షన్ కౌంటరు దాటి, లిఫ్ఎక్కి, 'ఫోర్త్ ఫ్లోర్' అన్నాడు.

మెత్తటి తివాసి పరిచివున్న కారిడార్‌లో నడుచుకుంటూవెళ్ళి 120వనెంబరు రూం తలుపు తట్టాడు.

'ఎస్?' లోపల్నుంచి ఒక స్త్రీకంఠం.

తలుపు తోసుకుని రాంశర్మ లోపలికి వెళ్ళాడు.

చదువుతున్న మాగజైన్ బెడ్‌మీదే పడేసి డాక్టర్ సుందరి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి రామశర్మని కౌగలించుకుంది!

"హౌ ఆర్ యూ డియర్?" అన్నాడు రామశర్మ సుందరి మొహం తన అరచేతుల్లోకి సున్నితంగా తీసుకుంటూ-

కాస్సేపు డాక్టర్ సుందరి అతని మొహంలోకే చూస్తూ వుండిపోయింది.

"ఇంకెన్నాళ్ళు రాం?" ..ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళతో తిరిగాయి.

"ఇంకొక నెలరోజులు డియర్ - ఆ తరువాత ఆస్థి అంతా అమ్మడానికిపెట్టేస్తాను-ఆ తర్వాత మనిద్దరం బొంబాయిలోనో ఢిల్లీలోనో సెటిల్ అయిపోవచ్చు నా కోసం కొంచెం ఓపిక పట్టలేవూ?"

"మరి హైదరాబాద్‌లో నేనుంటున్న ఇల్లు? దాన్ని గురించి ఏం చేస్తున్నావు రాం?"

సుందరి నడుంచుట్టూ చెయ్యివేసి రూం మధ్యకు నడిపించుకుని వెళ్ళాడు రామశర్మ-

"ఆ విషయాలన్నీ నాకు వదిలెయ్ సుందరీ - ఆ ఇల్లు నేను కొనేశాను ఇక దాన్ని గురించి పూర్తిగా మరిచిపో చూడు నేను ఇక్కడ నాలుగైదు రోజులకంటే వుండను. ఇంక ఆ పాత విషయాల గురించి ఆలోచించడం మానెయ్!"

కానీ సుందరి ఎన్నో విషయాలు అడగాలనుకుంటోంది-

"పోలీసులు కేసు పూర్తిగా క్లోస్ చేసినట్టేనా?"

"ఆఫ్‌కోర్స్. నువ్వే నా మీద రిపోర్టు ఇచ్చేసరికి వాళ్ళకి నీ మీద ఏం అనుమానం రాలేదు. ఇంక మీ ఇంట ఆవరణలో వెతకాలని వాళ్ళకి ఎలాతట్టుంది? ఇప్పుడు ఆ ఇల్లు నేను కొనేశాను. మనం తవ్విన ఆ స్థలంలో ఒక చిన్నసర్వెంట్స్ క్వార్టర్స్ కట్టించేస్తాను. ఇక కేసుపూర్తిగా క్లోస్ అయినట్టే కదా? అసలు నువ్వు

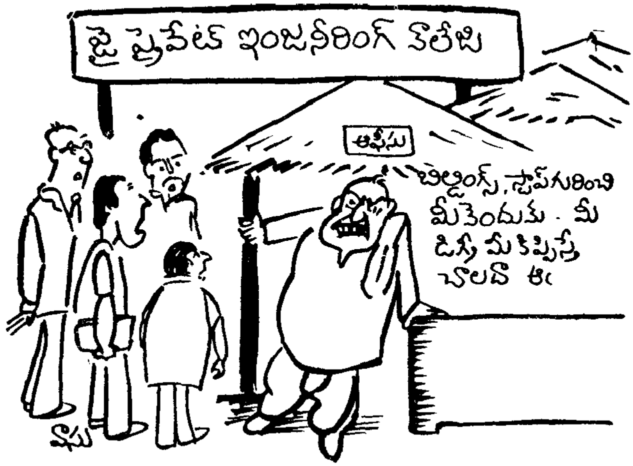

డాక్టర్‌వి కావడంవల్ల మనపని మరింత సులువయింది— నా ప్లానింగ్ ఎంత సరిగ్గా వున్నా, నువ్వు సైకియాట్రిస్టు మదన్మోహన్‌ని నీకు నిజంగానే ఏదో ఫోబియా వున్నట్టు నమ్మించ గలిగవు కాబట్టి సరిపోయింది-లేకపోతే మనప్లాన్ మనల్ని ఎక్స్‌పోస్ చేసేది-"

ఆతరువాత వాళ్ళిద్దరూ రెండురోజుల వరకూ ఈ విషయాలేంమాట్లాడుకోలేదు. కొత్తగా పెళ్ళయిన జంటలా పగలంతా షికార్లు సాయంత్రంకాగానే రూంకి చేరుకోవటం-డాక్టర్ సుందరి ఎంతో ఆనందంగావుంది. కానీ రామశర్మకి దగ్గరయినప్పుడల్లా ఆమెకి సావిత్రి జ్ఞాపకం వచ్చేది.

రామశర్మ తనని ముద్దెట్టుకుంటుంటే రూంలోఎక్కడో సావిత్రి నిలబడి తమని చూస్తున్నట్లు అనిపించేది! సావిత్రి చనిపోయినరోజు జరిగిందంతా, మార్పులతో చేర్పులతో, పీడకలా మనసుని పీడిస్తూండేది - ఈ విషయాలు రామశర్మ చెప్తే

"డోంట్‌బీ సిల్లీ మైడియర్-సావిత్రిని మరచిపో-తనకు తగినశాస్తే జరిగింది-షి డిసర్వ్‌డ్ ఇట్."

"అలా అనకు రాం. నాకు బావుండదు." అని అతన్నివారించడానికి ఒకటి రెండుసార్లు సుందరి ప్రయత్నించింది—

"దీంట్లో బావుండక పోవటానికి ఏముంది. మన విషయం తనకు తెలిసినప్పటినుంచీ మనని వేరు చేయాలనితను ఎన్నివన్నాగాలు పన్నిందో నీకేం తెలుసు?"

రామశర్మ ధోరణి సుందరికి నచ్చలేదు.

"అందులో తప్పేముంది రాం? పాపం తనకి నువ్వంటే ప్రాణం. అందుకే మన సంగతి తెలిసి భరించలేక పోయింది-"

"అక్కడే నువ్వు పొరపడుతున్నావ్ సుందరి. సావిత్రి నన్నెప్పుడూ ప్రేమించలేదు-నన్నొక పనివాడిలా చూసేది-తన

దబ్బుబిల్లి గవ్వ కూడా నన్ను ముట్టుకోనిచ్చేదికాదు. ఆరోజు...ఆరోజు గుర్తుందిగా నాకు? మీ ఇంట్లో మనిద్దరం ఒంటరిగా వున్నపుడు బెడ్ రూం తలుపు తీసుకుని లోపలికి వచ్చేసిందికదా- ఆరోజున ఏం చెప్పింది? తను రాసిచ్చిన పవర్ ఆఫ్ అంటార్నీ తీసేసుకుంటాననీ, వెంటనే విడాకులకి కోర్టుకెళతానని బెదిరించలేదూ?"

"అవును రాం, ఆరోజునే నవ్వు విడాకులకి ఒప్పుకొని వుండాల్సింది. అప్పుడీ గొడవలన్నీ వుండేవికాదు కదా? విడాకులకు తనెలాగూ సిద్ధపడింది కదా?"

రామశర్మ మొహం చికాగ్గా పెట్టాడు. 'తన మాటలు నమ్మిందెవరు? విడాకుల కేసు కోర్టులో పడేసి, ఏదీ తేల్చకుండా ఎన్నేళ్ళయినా గడిపేది..అయినాసుందరీ, ఇవాళ నీకేమైంది? అంతా నవ్యంగానే జరిగి పోయిందికదా? సావిత్రిని చవింది నేను. నాకులేని గిల్టీ ఫీలింగ్ నీకెందుకు? ఇదంతా నీకోసమ చేశాను. నీకోసం నేనంత రిస్క్ తీసుకున్నందుకు నీకు గర్వంగాలేదూ?"

సుందరికి ఈ మాటలేం సంతృప్తికరంగా లేవు.

"రాం! మన పెళ్ళిసంగతేమిటి?"

రామశర్మ కాస్సేపు ఏమీ మాట్లాడలేదు. మంచంమీద గిరగిరాతిరుగుతున్న ఫాన్‌కేసి చూస్తూ పడుకున్నాడు.

"ఆ సంగతి నీతో మాట్లాడాలనే అనుకుంటున్నాను సుందరీ_

మనిద్దరం పెళ్ళిచేసుకోకుండాఇలాగే వుండిపోవడం మంచిదేమో! అహఁ..నువ్వే ఆలోచించు - ఇన్ని గొడవలయిన తరువాత, ఉన్నట్టుండి మనంపెళ్ళిచేసుకుంటే ఎవరికైనా పరిస్థితి అర్థమయిపోతుంది."

సుందరి చటుక్కున లేచికూర్చుంది. "అంటే మనం పెళ్ళేచేసుకోమా? ఎప్పటికీ ఇలాగే వుండిపోతామా? ఏమిటి రాం. సరిగ్గాచెప్పు? మనిద్దరం బొంబాయిలోనో ఢిల్లీలోనో సెటిల్ కావచ్చునన్నావు-దాని సంగతేమిటి మరి?"

"చూడు సుందరీ! నేను చెప్పేది పూర్తిగా వినిపించుకో బొంబాయిలోనో ఢిల్లీలోనో నీకో మంచి ఫ్లాట్ కొనిస్తాను. నీకు ఏలోటూరానీను. నేను నెలకి ఒకటి రెండుసార్లు ఇలాగే వస్తూ - పోతూ ఉంటాను."

"యూ వాంట్ మీ టు బి యువర్ కీప్?"

"పెద్దపెద్ద మాటలు మన కెందుకు సుందరీ? నాకు నువ్వు కావాలి నీకునేనూ, అది చాలదా? పెళ్ళి చేసుకుంటేనేగానీ మన ప్రేమ నిలబడదా చెప్పు? పైగా, పెళ్ళిచేసుకుంటే మనం ఆలోచించే పద్ధతిలో మార్పు వస్తుంది. మన వ్యక్తిత్వం పోతుంది. నీకీ విషయాన్ని అర్థమవుతాయనుకున్నానే!"

సుందరి శూన్యంలోకి చూస్తూ అడిగింది- "రాం! అయితే మన పెళ్ళి కుదరదా?"

"మనిద్దరికీ అదే మంచిది సుందరీ"

"మరి...మరి , మనకిపుట్టబోయేపాప సంగతేమిటి?"

"వ్హాట్?".... కాస్సేపు రామశర్మ ఆగిపోయాడు. అతనికి ఇంతవరకూ ఈ సంగతి తెలియదు. "నువ్వు డాక్టరువి అయివుండి ఇదెలా జరిగింది? ముందు

బంధముక్తి

కల
కల్పవృక్షంగా ఎదిగి
పుప్పొడి చినుకుల దుప్పటిలో
పూలను దాచుకొన్నచోట
నేనూ-ఓ పువ్వునై....

సాంధ్యశ్రీ

జాగ్రత్త పడలేదా? ప్రాక్టికల్‌గా ఆలోచించలేదెందుకు సుందరీ నువ్వు'

"జీవితందో అన్ని ప్రాక్టికల్‌గానే ఆలోచించాలా రాం? సెంటిమెంట్ లేదా"

"సెంటిమెంట్.. మై ఫుట్...వెంటనే అబార్షన్ చేయించుకో"

సుందరి నవ్వేసింది-చాలా నీరసంగా కళాహీనంగా వుంది సుందరి మొహం. కళ్లు నిర్జీవంగా వున్నాయి.

"రాం! నేను అబార్షన్‌చేయించుకోను. ఇది నా సమస్య. నాకే వదిలేయ్. చూడు రేపు నువ్వెళ్ళిపోతావు. ఇవ్వాళ నాతో హాయిగా గడుపు. ఈ రాత్రి నాకు జీవితాంతం గుర్తుండేలా చేయి"

రామశర్మ రిలాక్స్ అయిపోయాడు, సుందరిని తన కౌగిట్లో బంధించాడు.

"రాం ప్లీజ్! నన్నింకా దగ్గరికితీసుకో నువ్వు నా కెవ్వుడూ, నా ప్రియుడిగా. నా రాంగానే గుర్తుండాలి ప్లీజ్!" రామశర్మ సుందరి కన్నీ[illegible] పెదాలతో తుడిచేశాడు.

రాత్రి పన్నెండు దాటింది. రామశర్మ అలసిపోయి నిద్రపోతున్నాడు. అతని చేయి సుందరి నడుంచుట్టూ పెనవేసుకుని వుంది - సుందరి మెలకువగా నే వుంది - ఆమె ఏడుస్తోంది-నెమ్మదిగా రామశర్మ చెయ్యి తన నడుంమీంచి తొలగించి, మంచం మీదనించి లేచింది. నైటీ వేసుకుని తన సూట్‌కేస్‌తెరిచి, అందులోంచి గార్డినాల్ మాత్రల సీసా తీసింది— బాత్రూంలోకి వెళ్ళి, సోప్‌కేస్‌తో ఆ మాత్రలు మెత్తగా పొడిచేసింది మంచం పక్కన స్టూలుమీద వున్న పాలగ్లాసులో ఆ పొడి కలిపింది.

"రాం! మృదువుగా రామశర్మ వీపు నిమురుతూ పిలిచింది."

"ఊఁ''"

"లే! పాలుతాగి పడుకో"

రామశర్మకు రాత్రి పాలు తాగడం అలవాటు.

"నువ్వింకా పడుకోలేదూ?" అంటూ లేచి కూర్చుని గ్లాసులోని పాలు సగం తాగి, మిగతాది సుందరికిచ్చాడు.

"థాంక్స్ డియర్"-సుందరి మిగతా పాలు తాగేసింది''

కాస్సేపుఆగి "రాం-నిద్రపోయావా"

"ఊహూఁ ..ఏమిటి?..." కళ్లుమూసుకొనే అడిగాడు.

"డూ యూ లవ్ మీ?"

"..............."

"ఐ లవ్ యూ డియర్. అందుకే సెంటిమెంటుకి స్వస్తి[illegible] నేను కూడా ప్రాక్టికల్ మనిషిని [illegible]"

ఈమాటలు రామశర్మకు వినబడాయో లేదో!

కాస్సేపట్లోనే, సుందరికూడా నిద్రపోయింది శాశ్వతంగా. ★